Dosarul nr. 2i-421-16/20 /2-20104415-12-2i-04062025-1/

H O T Ă R Â R E
în numele legii

11 februarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul central)
Instanţa de insolvabilitate compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Sergiu Suvac
grefier Dumitrița Răilean

a examinat în ședință publică cererea depusă de către directorul adjunct al Serviciului Fiscal de Stat – Sergiu Chircu, împotriva lui Andrei Berezovschi, administrator statutar al Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu lichidatorul Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată, Alexandru Verdeș, cu privire la tragerea la răspundere subsidiară.

a c o n s t a t a t :

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul central) se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată în procedura falimentului.

La 4 iunie 2025, prin intermediul Grefei Judecătoriei Chișinău (sediul central) a fost înregistrată cererea depusă de către directorul adjunct al Serviciului Fiscal de Stat – Sergiu Chircu, împotriva lui Andrei Berezovschi, administrator statutar al Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu lichidatorul Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată, Alexandru Verdeș, cu privire la tragerea la răspundere subsidiară.

În motivarea cererii a invocat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 22 octombrie 2020, a fost constatată starea de insolvabilitate a Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată, cu dispunerea intentării procesului de insolvabilitate în privința respectivei societăți și cu desemnarea în calitate de administrator al insolvabilității a administratorului autorizat Alexandru Verdeș, deținătorul autorizației nr.88 din 14 ianuarie 2015.

Menționează că, în cadrul procesului de insolvabilitate Serviciul Fiscal de Stat a fost recunoscut în calitate de creditor și validat în calitate de creditor chirografar al debitorului, cu o creanță totală în cuantum de 1 902 353,53 lei, constituită din creanțe chirografare de rangul III (plăți de bază) în sumă de 1 543 904,98 lei și creanțe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere și amenzi) în sumă de 358 448,55 lei.

Evidențiază că obligațiile fiscale enumerate s-au format în baza dărilor de seamă fiscale prezentate de însuși contribuabil în perioada desfășurării activității sale, anterior intentării procesului de insolvabilitate, precum și în baza deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nr. 771/2002AV din 22 iunie 2022, acestea nefiind executate și onorate de către debitor în termenul prevăzut de lege.

Susține că Societatea Comercială „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată nu deține bunuri mobile sau imobile și nu dispune de mijloace financiare în conturile bancare care să facă parte din masa debitoare și care ar putea fi valorificate în scopul satisfacerii creanțelor creditorilor.

Prin urmare, apreciază că unica modalitate de stingere a creanțelor validate este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere al debitorului, în temeiul art. 247 și art. 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Subliniază că, funcția de administrator al Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată, începând cu data de 4 octombrie 2017 și până la intentarea procesului de insolvabilitate, a fost exercitată de către Andrei Berezovschi.

În acest context, consideră că Andrei Berezovschi urmează a fi atras la răspundere subsidiară în condițiile art. 247, art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Cu referire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 a menționat că, creanța Serviciului Fiscal de Stat față de Societatea Comercială „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată rezultă din obligațiile fiscale stabilite în baza actului de control nr. 5-716731, prelungit pe blanchetele nr. 5-716732 și nr. 5-716733 din 30 mai 2022, precum și în baza deciziei asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 771/2002AV din 22 iunie 2022, emisă în urma controlului fiscal efectuat prin metoda verificării totale, prin care au fost constatate nereguli privind reflectarea și declararea obligațiilor fiscale, obligații care n-au fost onorate de către debitor.

Susține că administratorul statutar al Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată, Andrei Berezovschi, a ținut contabilitatea entității cu încălcarea prevederilor legale.

Conchide că prezentarea unor dări de seamă fiscale cu date neconforme realității și nereflectarea corectă a operațiunilor economico-financiare au determinat stabilirea suplimentară a obligațiilor fiscale, calcularea majorărilor de întârziere și aplicarea sancțiunilor fiscale, existând o legătură de cauzalitate directă între încălcările constatate și prejudiciul cauzat atât întreprinderii, cât și creditorilor, în sensul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Reține că, lipsa ținerii unei contabilități în conformitate cu prevederile legale de către administrator constituie o faptă susceptibilă să atragă răspunderea patrimonială a acestuia pentru pasivul societății, întrucât o asemenea conduită poate fi considerată drept una dintre cauzele care au contribuit la starea de insolvabilitate a debitorului, revenind administratorului obligația de a demonstra că a respectat normele legale privind evidența contabilă și că acțiunile sau inacțiunile sale nu au generat ori agravat starea de insolvabilitate.

Cu referire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, afirmă că Societatea Comercială „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată a intrat în stare de incapacitate de plată la data de 24 mai 2019, fapt confirmat prin neexecutarea obligațiilor fiscale declarate prin dările de seamă depuse la Serviciul Fiscal de Stat, inclusiv suma de 5 200,00 lei la data de 25 martie 2019 – la clasificația economică 111220 „Impozit pe venitul reținut la sursa de plată”, suma de 187 756,63 lei la data de 25 martie 2019 – la clasificația economică 111210 „Impozit pe venitul obținut din activitatea de întreprinzător”, suma de 8 119,80 lei la data de 24 iunie 2019 – la clasificația economică 111110 „Impozit pe venitul reținut din salariu” și suma de 221 356,14 lei la data de 25 iunie 2019 – la clasificația

economică 114110 „Taxa pe valoarea adăugată la mărfurile produse și serviciile prestate pe teritoriul Republicii Moldova”, fără efectuarea unor plăți în vederea stingerii acestor restanțe.

În aceste condiții susține că, în temeiul art. 10 și art. 14 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul era obligat să depună cerere introductivă în termen de 30 de zile de la data de 24 mai 2019, respectiv până la data de 23 iunie 2019, obligație care nu a fost executată, deși starea de incapacitate de plată era evidentă și prezumată inclusiv prin depășirea termenului de 60 de zile de întârziere la plată.

Or, nedepunerea cererii introductive până la data de 23 iunie 2019 a condus la agravarea pasivului debitorului, fapt ce atrage incidența răspunderii subsidiare prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Mai mult, administratorul a depus cererea introductivă abia la data de 26 august 2020, aceasta fiind admisă prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 22 octombrie 2020, prin care s-a constatat insolvabilitatea și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de debitorul Societatea Comercială „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată.

În consecință, Serviciul Fiscal de Stat constată depunerea cu o întârziere de 430 de zile a cererii introductive, întârziere care a determinat continuarea activității debitorului în stare de insolvabilitate și acumularea restanțelor față de Serviciul Fiscal de Stat în sumă totală de 1689745,14 lei, circumstanțe care, în opinia sa, justifică angajarea răspunderii subsidiare a administratorului pentru pasivul suplimentar format în această perioadă.

Subliniază că, în temeiul art. 72 alin. (7) din Legea nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, administratorul Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată era obligat să reacționeze imediat la apariția indiciilor de insolvabilitate prin depunerea cererii introductive în termen de cel mult o lună, obligație corelată cu art. 14 din Legea insolvabilității nr. 149/2012, fiind stabilit că această obligație legală a fost ignorată, iar cererea a fost depusă tardiv la data de 26 august 2020, ceea ce constituie o încălcare directă a normelor imperative de conduită profesională.

Constată că inacțiunea și gestionarea defectuoasă a activității societății de către administratorul Andrei Berezovschi se circumscriu unei conduite ilicite în sensul art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, întrucât acesta nu doar că a omis sesizarea instanței, dar a continuat administrarea într-un context de dezechilibru financiar evident, încălcând obligațiile de diligență, prudență și loialitate prevăzute de art. 186 și art. 187 Cod civil, precum și principiul executării cu bună-credință consacrat de art. 775 Cod civil, fapt ce a condus la acumularea și agravarea pasivului societății față de creditori, inclusiv Serviciul Fiscal de Stat.

Conchide reclamantul că, în speță, sunt întrunite cumulativ condițiile legale ale răspunderii subsidiare patrimoniale, constând în săvârșirea faptei ilicite prin nedepunerea în termen a cererii de intentare a procedurii de insolvabilitate și prin administrarea culpabilă a debitorului, existența unui prejudiciu material cert reflectat în majorarea pasivului societății, precum și legătura de cauzalitate directă dintre conduita administratorului și starea de insolvabilitate a Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată, circumstanțe ce justifică atragerea la răspundere subsidiară în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, în scopul reparării prejudiciului cauzat creditorilor.

Prin urmare, solicită admiterea cererii; atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere al Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată, în persoana fondatorului și administratorului statutar Andrei Berezovschi; încasarea din contul fondatorului și administratorului statutar Andrei Berezovschi în contul Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată a creanțelor fiscale validate în

cuantum total de 1 902 353,53 lei, compuse din creanțe chirografare de rangul III (plăți de bază) în sumă de 1 543 904,98 lei și creanțe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere și amenzi) în sumă de 358 448,55 lei.

În ședința de judecată reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, angajat *****, în baza procurii nr.14 din 12 ianuarie 2026, a pledat pentru admiterea integrală a cererii, în temeiul motivelor de fapt și de drept expuse în cuprinsul acesteia.

Pârâtul Andrei Berezovschi nu s-a prezentat în ședința de judecată, deși au fost întreprinse măsurile de citare.

Lichidatorul Societății Comerciale „BRISTAR GRUP" Societate cu Răspundere Limitată, Alexandru Verdeș, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin cererea depusă la data de 11 februarie 2026 a solicitat examinarea în lipsă, menționând că nu are careva obiecții față de cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat, susținând integral solicitarea formulată de reclamant.

Audiind participantul la proces, examinând materialele cauzei, apreciind probele și înscrisurile anexate, instanța de insolvabilitate consideră necesar să respingă cererea depusă de către directorul adjunct al Serviciului Fiscal de Stat – Sergiu Chircu, împotriva lui Andrei Berezovschi, administrator statutar al Societății Comerciale „BRISTAR GRUP" Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu lichidatorul Societății Comerciale „BRISTAR GRUP" Societate cu Răspundere Limitată, Alexandru Verdeș, cu privire la tragerea la răspundere subsidiară, din următoarele considerente.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 5 alin. (5) lit. f) din Legea insolvabilității, principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului, precum şi sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârşite de aceştia.

Instanța notează că cererile de atragere la răspundere subsidiară sunt supuse examinării în procedură contencioasă, motiv pentru care asupra acestora se răsfrâng regulile generale privind sarcina probei prevăzute de art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, conform cărora fiecare parte este obligată să dovedească circumstanțele invocate în susținerea pretențiilor sau obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 130 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

În ședința de judecată s-a stabilit și din actele cauzei rezultă că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 22 octombrie 2020, s-a admis cererea introductivă depusă de reprezentantul debitorului Societatea Comercială „BRISTAR GRUP" Societate cu Răspundere Limitată – administratorul Andrei Berezovschi, fiind constatată starea de insolvabilitate a debitorului Societatea Comercială „BRISTAR GRUP" Societate cu Răspundere Limitată, cu intentarea procesului de insolvabilitate față de Societatea Comercială „BRISTAR GRUP" Societate cu Răspundere Limitată. *(f.d. 16)*

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 18 iunie 2021 a fost dispusă trecerea în procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului Societății Comerciale „BRISTAR GRUP" Societate cu Răspundere Limitată și distribuirii produsului rezultat, cu dizolvarea debitorului.

Potrivit tabelului definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului datat cu 17 februarie 2021, instanța de insolvabilitate constată că a fost validată creanța Serviciului Fiscal de Stat în sumă de 10 675 489,98 lei, ca creanță chirografară de rangul III, precum și creanța în sumă de 5 030 924,55 lei, ca creanță chirografară de rangul VI. *(f.d. 19)*

Totodată, din materialele cauzei rezultă că, la data de 26 iulie 2022, Serviciul Fiscal de Stat a înaintat o cerere privind modificarea prin diminuare a cuantumului creanțelor fiscale validate, în urma căreia creanța totală a Serviciului Fiscal de Stat a fost stabilită în mărime de 1 902 353,53 lei, fiind constituită din creanțe chirografare de rangul III (plăți de bază) în sumă de 1 543 904,98 lei și creanțe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere și amenzi) în sumă de 358 448,55 lei. *(f.d. 20 - 23)*

Așadar, instanța reține că la 4 iunie 2025, directorul adjunct al Serviciului Fiscal de Stat – Sergiu Chircu, a depus o cerere împotriva lui Andrei Berezovschi, administrator statutar al Societății Comerciale „BRISTAR GRUP" Societate cu Răspundere Limitată cu privire la tragerea la răspundere subsidiară. *(f.d. 4-11)*

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Potrivit art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

În conformitate cu art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. (2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile

respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

În acest context instanța menționează faptul că, prin art. 15 alin. (1) și art. 247-248 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, legiuitorul stabilește și reglementează posibilitatea tragerii la răspundere subsidiară a persoanelor culpabile de apariția stării de insolvabilitate a debitorului, determină cercul persoanelor în privința cărora o asemenea răspundere poate fi aplicată, precum și stabilește perioada pentru care o atare formă a răspunderii operează. În concret, răspunderea specială este angajată în raport cu persoanele care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Or, începând cu intentarea procesului de insolvabilitate, atribuțiile de administrare și gestionare ale organelor de conducere sunt limitate/înlăturate în condițiile legii, astfel încât pentru faptele ulterioare acestei date trebuie identificat subiectul căruia îi revenea efectiv atribuția și posibilitatea de a acționa.

Din informațiile extrase din Sistemul informațional automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, instanța constată că funcția de administrator al Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată a fost exercitată de către Andrei Berezovschi începând cu data de 4 octombrie 2017 și până la data intentării procesului de insolvabilitate.

În aceste circumstanțe, raportat la prevederile art. 247 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța reține că Andrei Berezovschi, în calitate de administrator statutar al Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată, a deținut atribuții de conducere și gestiune ale debitorului în perioada relevantă anterioară și în proximitatea apariției stării de insolvabilitate, fiind persoană responsabilă de administrarea activității societății și de îndeplinirea obligațiilor legale aferente funcției exercitate.

Prin urmare, acesta se încadrează în categoria persoanelor susceptibile de a fi atrase la răspundere subsidiară în condițiile legii, sub rezerva întrunirii cumulative a condițiilor privind fapta ilicită, prejudiciul, vinovăția și legătura de cauzalitate directă dintre acțiunile și inacțiunile imputate administratorului și starea de insolvabilitate a Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată.

Instanța de insolvabilitate notează că, răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului reprezintă o formă specială a răspunderii civile delictuale, susceptibilă de a fi angajată în cazul încălcării obligațiilor legale ce le revin, prin obligarea acestora la suportarea unei părți ori a întregului pasiv al debitorului insolvabil, în condițiile expres prevăzute de Legea insolvabilității

Din conținutul art. 248 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 rezultă că, pentru ca o persoană să fie atrasă la răspundere subsidiară, urmează a fi stabilită comiterea acțiunilor prevăzute la acest articol, dar și probat faptul că, comiterea acestor acțiuni au dus la insolvabilitatea debitorului.

Astfel, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârşirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activităţii de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare şi satisfacerea unui interes personal sau al unui terţ, calificarea acestei forme de răspundere având un caracter delictual în toate situaţiile.

Totodată, instanța urmează să verifice existența unei legături cauzale între faptele imputate membrilor organelor de conducere ori altor persoane și apariția sau agravarea stării de insolvabilitate a debitorului, precum și existența vinovăției acestora. Raportul de cauzalitate

trebuie să demonstreze că starea de insolvabilitate a survenit anume ca efect al acțiunilor sau inacțiunilor persoanelor vizate, iar nu ca urmare a altor circumstanțe. De asemenea, întinderea răspunderii urmează a fi determinată în funcție de contribuția faptelor respective la producerea prejudiciului.

Prin urmare, persoanele culpabile pot fi obligate la repararea doar a prejudiciului care este consecința directă a faptei ilicite şi nu altul, adică prejudiciul efectiv demonstrat, condiţie stipulată şi în prevederile art. 1998 alin. (1) – (2) din Codul civil, care prevede că, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Instanța de insolvabilitate concluzionează că, pentru tragerea la răspunderea subsidiară a organelor de conducere ale debitorului urmează a fi întrunite cumulativ toate condiţiile, cum ar fi: fapta prejudiciabilă, prejudiciul - sub forma unei părţi a pasivului patrimonial al debitorului insolvabil, legătura de cauzalitate dintre faptă şi pasiv, vinovăţia - sub forma intenţiei sau culpei şi toate acestea în cumul au creat starea de insolvenţă a debitorului.

În ceea ce privește prejudiciul, deponentul cererii cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a invocat existența acestuia în cuantum de 1 902 353,53 lei, sumă ce reprezintă creanțele Serviciului Fiscal de Stat validate față de patrimoniul debitorului și care nu pot fi acoperite din masa debitoare.

În materia faptelor ilicite ca temei de tragere la răspundere subsidiară a lui Andrei Berezovschi, Serviciul Fiscal de Stat a invocat întrunirea circumstanțelor prevăzute la art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, și anume: - ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; - nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14.

Cu referire la temeiul invocat în baza art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, care prevede că, pentru ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire, persoana culpabilă poate fi atrasă la răspundere subsidiară, instanța reține următoarele.

Cu referire la argumentele invocate în susținerea temeiului de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolvabilitate reține că acest temei permite angajarea răspunderii membrilor organelor de conducere ale debitorului sau a oricărei alte persoane care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre acțiunile expres și limitativ prevăzute de lege, respectiv: ținerea unei contabilități fictive, ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii, contribuirea la dispariția documentelor contabile sau contribuirea la dispariția documentelor de constituire.

Instanța notează că, pentru a reține incidența acestui temei în privința administratorului statutar al Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată, Andrei Berezovschi, este necesară dovedirea existenței unei fapte ilicite concrete, încadrabile în una dintre ipotezele prevăzute de norma legală, precum și stabilirea caracterului culpabil al acesteia și a raportului de cauzalitate dintre conduita imputată și apariția ori agravarea stării de insolvabilitate a debitorului.

Din materialele cauzei rezultă că, în susținerea cererii sale, Serviciul Fiscal de Stat a invocat actul de control nr. 5-716731, prelungit pe blanchetele nr. 5-716732 și nr. 5-716733 din

30 mai 2022, precum și decizia asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 771/2002AV din 22 iunie 2022.

Totodată, instanța constată că, potrivit actului de control nr. 5-716731, prelungit pe blanchetele nr. 5-716732 și nr. 5-716733 din 30 mai 2022, precum și potrivit deciziei asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 771/2002AV din 22 iunie 2022, în sarcina debitorului au fost reținute mai multe încălcări ale legislației fiscale, și anume: încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal prin neprezentarea, la solicitarea organului fiscal, a documentelor și informațiilor aferente activității contribuabilului, fapt pentru care a fost aplicată o amendă în cuantum de 4 000 lei; majorarea nejustificată a pierderilor fiscale raportate pentru perioada fiscală A/2016 cu 310 505 lei și pentru perioada fiscală A/2017 cu 355 713 lei; nereflectarea ajustării venitului obținut din vânzarea mijloacelor fixe pentru perioada fiscală A/2017 în sumă de 16 797 lei, pentru perioada fiscală A/2018 în sumă de 562 076 lei și pentru perioada fiscală A/2019 în sumă de 209 930 lei; nereflectarea ajustării pierderilor din vânzarea mijloacelor fixe pentru perioada fiscală A/2018 în sumă de 38 972 lei; neajustarea datoriilor compromise pentru perioada fiscală A/2017 în sumă de 182 132 lei; neajustarea cheltuielilor juridice și notariale neconfirmate documentar în sumă de 8 658 lei; majorarea amortizării mijloacelor fixe pentru perioada fiscală A/2019 cu 1 903 lei; neachitarea în termen a impozitului pe venit în rate pentru perioadele fiscale A/2016–A/2018, fapt pentru care a fost calculată suplimentar suma de 52 197 lei și aplicată o amendă în cuantum de 71 041 lei; precum și încălcarea prevederilor referitoare la taxa pe valoarea adăugată prin nedeclararea unor livrări scutite de TVA și determinarea incorectă a proratei TVA, fiind calculate suplimentar obligații fiscale în sumă de 2 336 lei. De asemenea, au fost stabilite obligații aferente taxei pentru unitățile comerciale și/sau de prestări servicii în sumă de 619 lei și aplicată o amendă în cuantum de 35 214 lei pentru diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător aferent perioadelor fiscale A/2016–A/2018.

Instanța reține însă, că aceste constatări fiscale, deși reflectă existența unor nereguli privind declararea și executarea obligațiilor fiscale ale debitorului, acestea au fost stabilite la o dată ulterioară intentării procesului de insolvabilitate, nefiind, așadar, suficiente prin ele însele pentru a atrage incidența art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

De asemenea, actul de control fiscal și decizia fiscală invocate de reclamant nu conțin constatări privind existența unei contabilități fictive, dispariția documentelor contabile, distrugerea, ascunderea ori sustragerea acestora și nici nu atestă imposibilitatea identificării operațiunilor economice desfășurate de debitor.

Important e de remarcat că, din conținutul actelor respective nu rezultă că evidența contabilă a societății ar fi fost ținută într-o asemenea manieră încât să împiedice determinarea situației patrimoniale a debitorului sau desfășurarea procedurii de insolvabilitate.

Mai mult, instanța accentuează că actul de control nr. 5-716731, prelungit pe blanchetele nr. 5-716732 și nr. 5-716733, precum și decizia asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 771/2002AV au fost întocmite la 30 mai 2022 și, respectiv, la 22 iunie 2022, deci ulterior intentării procesului de insolvabilitate față de debitor prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 22 octombrie 2020 și, de asemenea, ulterior trecerii la procedura falimentului prin încheierea din 18 iunie 2021.

Prin urmare, deși actul fiscal constată anumite încălcări ale legislației fiscale și neregularități în reflectarea unor operațiuni în evidența fiscală, din conținutul acestuia nu rezultă, în mod concret, că întreaga evidență contabilă a debitorului sau anumite componente esențiale ale acesteia au fost ținute contrar normelor contabile într-o manieră susceptibilă să constituie

fapta prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. e), și cu atât mai puțin că această conduită a cauzat sau a agravat starea de insolvabilitate.

În plus, instanța reține că o parte dintre constatările actului fiscal vizează perioade anterioare datei de 4 octombrie 2017, respectiv perioade în care lipsesc probe în privința persoanei care deținea funcția de administrator al debitorului.

Reclamantul nu a individualizat care dintre încălcările constatate sunt imputabile nemijlocit pârâtului și nici nu a prezentat probe din care să rezulte că acesta, după preluarea funcției, a săvârșit ori a menținut în mod culpabil respectivele încălcări și că acestea au contribuit la apariția sau agravarea stării de insolvabilitate.

Instanța reține, de asemenea, că reclamantul nu a prezentat probe care să confirme lipsa documentelor contabile ale societății, distrugerea sau ascunderea acestora, refuzul transmiterii documentelor către administratorul insolvabilității ori lichidator sau imposibilitatea reconstituirii situației patrimoniale a debitorului din cauza conduitei administratorului statutar.

Suplimentar, instanța constată că, potrivit tabelului definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului din 17 februarie 2021, a fost validată creanța Serviciului Fiscal de Stat în cuantum de 10 675 480,98 lei, ca creanță chirografară de rangul III, și în cuantum de 5030924,55 lei, ca creanță chirografară de rangul VI, ceea ce constituia o creanță totală de 15706405,53 lei.

Totuși, din materialele cauzei rezultă că, la 26 iulie 2022, însuși Serviciul Fiscal de Stat a depus o cerere de modificare prin micșorare a cuantumului creanțelor fiscale validate, în urma căreia creanța totală a fost redusă la suma de 1 902 353,53 lei, constituită din creanțe chirografare de rangul III în cuantum de 1 543 904,98 lei și creanțe chirografare de rangul VI în cuantum de 358 448,55 lei.

În opinia instanței, această împrejurare prezintă relevanță la examinarea pretenției privind atragerea la răspundere subsidiară, întrucât demonstrează că însăși autoritatea fiscală a procedat ulterior la reevaluarea și diminuarea substanțială a obligațiilor fiscale anterior validate în cadrul procedurii de insolvabilitate.

Or, în condițiile în care cuantumul creanței fiscale validate a fost redus de la 15 706 405,53 lei la 1 902 353,53 lei, simpla invocare a actului de control fiscal și a deciziei fiscale nu poate constitui o probă suficientă a existenței unei contabilități fictive sau a unei contabilități ținute contrar legii în sensul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

Mai mult, această circumstanță relevă necesitatea demonstrării, prin probe distincte și concludente, a legăturii de cauzalitate dintre pretinsa conduită ilicită a administratorului și prejudiciul efectiv cauzat creditorilor, legătură care, în speță, nu a fost probată de reclamant.

În aceste condiții, instanța constată că simpla existență a creanței fiscale validate în cuantum total de 1 902 353,53 lei nu echivalează cu dovada săvârșirii uneia dintre faptele prevăzute limitativ de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității și nu poate constitui, în lipsa altor probe pertinente și concludente, temei pentru angajarea răspunderii subsidiare.

Totodată, reclamantul nu a demonstrat existența unei legături de cauzalitate directe între încălcările fiscale constatate și apariția ori agravarea stării de insolvabilitate a Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată, limitându-se la invocarea existenței obligațiilor fiscale stabilite prin actele de control fiscal.

În consecință, instanța constată că nu a fost probată săvârșirea, de către pârât, a uneia dintre faptele specifice prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e), în condițiile în care nu a fost demonstrată nici legătura de cauzalitate dintre conduita imputată și apariția ori agravarea stării de insolvabilitate.

Cu referire la temeiul invocat în baza art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, care prevede răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere în cazul neîndeplinirii obligației de a depune cererea introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate în termenul stabilit de art. 14 din aceeași lege, instanța reține următoarele.

În conformitate cu art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cerere introductivă indiferent de valoarea creanţelor ajunse la scadenţă. Cererea introductivă se depune imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile de la data survenirii temeiurilor indicate la alin.(2) din prezentul articol şi la art.10 alin.(2). Temeiul general de intentare a procesului de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată, definită de art. 2 din Legea insolvabilității ca situație în care debitorul este în imposibilitate de a-și executa obligațiile pecuniare scadente. Răspunderea subsidiară prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. h) presupune, în mod necesar, că obligația de depunere a cererii introductive a fost nerespectată din culpa administratorului, adică acesta s-a abținut sau a refuzat, fără justificare legală, să inițieze procedura de insolvabilitate în termenul prevăzut de lege.

Instanța de insolvabilitate relevă că, inacțiunea prevăzută de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, spre deosebire de celelalte temeiuri prevăzute în art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității, nu duce de sine stătător la apariția stării de insolvabilitate.

Or, anume apariția acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul societății comerciale să depună cerere introductivă.

Totodată, nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligațiilor apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilității, neavând relevanță suma creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Din sensul normelor de drept citate mai sus, instanța reiterează că, pentru a stabili neexecutarea de către administratorul unei societăți comerciale a obligației de a depune cererea introductivă, este necesară determinarea prealabilă și concretă a momentului survenirii stării de insolvabilitate în raport cu activitatea debitorului.

În susținerea cererii, Serviciul Fiscal de Stat a invocat că momentul survenirii incapacității de plată a Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată ar fi data de 24 mai 2019, motivând că, începând cu această dată, debitorul nu și-ar fi onorat obligațiile fiscale scadente.

Din materialele cauzei, instanța constată că, la data de 24 mai 2019, debitorul înregistra anumite restanțe fiscale, inclusiv: suma de 5 200,00 lei – impozit pe venit reținut la sursă (25 martie 2019), suma de 187 756,63 lei – impozit pe venit din activitatea de întreprinzător (25 martie 2019), suma de 8 119,80 lei – impozit pe venit din salarii (24 iunie 2019) și suma de 221 356,14 lei – TVA (25 iunie 2019).

Totodată, instanța reține că aceste restanțe fiscale, deși atestă existența unor obligații neachitate, nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a demonstra, în sensul Legii insolvabilității, încetarea executării plăților la data de 24 mai 2019, în absența unor probe suplimentare care să confirme imposibilitatea obiectivă, persistentă și generalizată de executare a obligațiilor scadente.

Instanța reține că în susținerea cererii de atragere la răspundere subsidiară reclamantul a invocat actul de control fiscal nr. 5-716731 din 30 mai 2022, prelungit prin blanchetele nr. 5-716732 și nr. 5-716733, precum și decizia asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 771/2002AV din 22 iunie 2022, prin care au fost stabilite obligații fiscale în cuantum total de

1902353,53 lei, compuse din: 1 543 904,98 lei (plăți de bază) și 358 448,55 lei (majorări de întârziere și amenzi).

Instanța constată că aceste acte de control fiscal au fost întocmite ulterior constatării insolvabilității debitorului prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 22 octombrie 2020 și ulterior trecerii la procedura falimentului prin încheierea din 18 iunie 2021, având ca obiect verificări ale perioadei anterioare și stabilirea unor obligații fiscale suplimentare.

Prin urmare, aceste acte fiscale, deși relevante pentru determinarea întinderii creanței bugetare, nu sunt suficiente pentru stabilirea momentului cert al survenirii incapacității de plată și nu demonstrează încetarea generală a plăților la data indicată de reclamant.

Instanța mai reține că, prin cererea depusă la 26 iulie 2022, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat modificarea prin micșorare a creanțelor fiscale validate în cadrul procedurii de insolvabilitate, în urma căreia cuantumul total al creanței a fost redus de la 15 706 405,53 lei la 1 902 353,53 lei.

Or, această împrejurare denotă că însuși creditorul fiscal a procedat la o reevaluare substanțială a creanțelor inițial declarate, astfel încât acestea nu pot fi reținute, în mod exclusiv și determinat, drept criteriu pentru stabilirea momentului pretinsei incapacități de plată la data de 24 mai 2019, în lipsa coroborării cu alte probe pertinente și concludente.

Totodată, instanța reține că însăși administratorul statutar Andrei Berezovschi a depus cererea introductivă la 26 august 2020, cerere admisă prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 22 octombrie 2020, prin care s-a constatat starea de insolvabilitate a debitorului și s-a intentat procedura de insolvabilitate.

În aceste condiții, instanța conchide că momentul survenirii incapacității de plată nu a fost stabilit cu certitudine pentru data de 24 mai 2019, iar susținerile privind curgerea termenului de 30 de zile prevăzut de art. 14 din Legea insolvabilității de la această dată nu sunt probate.

În consecință, nefiind dovedit caracterul culpabil al omisiunii de depunere a cererii introductive în termen legal, instanța concluzionează că nu sunt întrunite cumulativ condițiile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, iar fapta imputată pârâtului nu poate fi reținută.

Prin urmare, deoarece nu sunt întrunite condițiile legale cumulative necesare pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată, respectiv a lui Andrei Berezovschi, prin prisma temeiurilor invocate de Serviciul Fiscal de Stat în baza art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, cererea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 5 și art. 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, conform prevederilor art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de insolvabilitate,

h o t ă r ă ș t e:

Cererea depusă de către directorul adjunct al Serviciului Fiscal de Stat – Sergiu Chircu, împotriva lui Andrei Berezovschi, administrator statutar al Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu lichidatorul Societății Comerciale „BRISTAR GRUP” Societate cu Răspundere Limitată, Alexandru Verdeș, cu privire la tragerea la răspundere subsidiară, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul instanței emitente.

Preşedintele şedinţei,

Judecătorul Sergiu Suvac